

El Senyor de Sipàn: el Tutankhamon d'Amèrica

La doctora Ariadna Baulenas va explicar que entre els segles I i IX la població mochica, pre-incàica, habitava a la costa nord del Perú, a la franja de terreny àrid entre el Andes i el Pacífic. Vivien dispersos, bàsicament de l'agricultura i de la pesca, sent l'aigua dels rius un bé molt preuat i motiu de disputes. Era un poble força guerrer, que també practicava sacrificis humans.. Ho acredita la iconografia del seu art mural, ceràmica de gran qualitat i ornaments personals trobats en els jaciments. S'estructuraven al voltant d'una sèrie de centres cerimonials i de poder, cadascun dels quals tenia un cabdill, anomenat curaca, que també jugava el paper de divinitat.

Gràcies a la gran activitat dels "guaqueros", espoliadors il·legals de tresors, que feien nombrosos forats al terra, l'any 1987, l'arqueòleg Walter Alva va descobrir a Sipàn un important jaciment amb unes 15 tombes amb les restes de diversos cabdills i els seus acompanyants: dones, nens, guardians, sacerdots i animals. També centenars d'objectes ornamentals d'una gran qualitat, com orelles, narigueres, cinturons, ceptres, corones, collarets, pectorals o copes rituals, fets amb coure amb banys d'or i plata i amb petites petxines de colors. Tot això es troba al Museo de las Tumbas Reales de Sipàn. Això ha revitalitzat la comunitat local. Segueixen les excavacions a la zona, ara amb els guaqueros com treballadors.